ಬೇಕು. ಹೋಮಿಯೋಪಥಿಕ್ ಪ್ರ್ಯಾಕ್ಟಿಷನರ್ಸ್ ಬಲ್ಲಗೂ ಒಂದು ಘಂಟೆ ಕಾರಾವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಈಗಲೇ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ಚರ್ಚೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಮೇಲೆ ಕಾರಾವಕಾಶ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಕಾದರೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಿಜಿನೆಸ್ ಅಡ್ವೈಜರಿ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ಕಾರಾವಕಾಶ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಹಿಂದುಗಡೆ ನೀವು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ನನ್ನನ್ನೂ ಸಹ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳಿಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಉಂಟುಮಾಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಂದೂ ತಪ್ಪುಇದೆ. ಅದರಿಂದ ಈಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಎರಡು ಮಸೂದೆಗಳಿಗೂ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರ ಒಂದೊಂದು ಘಂಟೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲು ಕಾರಾವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒಂದು ಘಂಟೆಕಾಲ ಚರ್ಚೆಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ನನಗೆ ಉಂಟು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರಾವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಬಿಜಿನೆಸ್ ಅಡ್ವೈಜರಿ ಕಮಿಟಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಸದಸ್ಯರೇ ಬಂದು ಈ ಮಸೂದೆಗಳ ಚರ್ಚೆಗೆ ಪದೇ ಪದೇ ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಕಾರಾವಕಾಶ ಕೇಳುವುದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ.

THE MYSORE AYURVEDIC AND UNANI PRACTITIONERS REGISTRATION AND MEDICAL PRACTITIONERS MISCELLANEOUS PROVISIONS BILL, 1960—*Motion to Consider* Debate *Contd.*

†Sri G. VENKATAI GOWDA (Palaiyam).—This Ayurvedic and Unani Practitioners Registration and Medical Practitioners Miscellaneous Provisions Bill, 1960, is placed before us. The purpose for which it is placed is to regulate the practice of the indigentous systems and also to provide for the registration of persons practising these systems of medicine. Let us examine whether the purpose which this Bill is sought to be enacted would be served by adopting this Bill. The specific purpose for which this is brought is for the registration of persons practising these systems of medicine. But 'of Mysore' has been omited. In section 20, the diploma holders of Mysore College are omitted. If you read sub-section 5 Clause 20, you will find that registered practitioners holding the diploma of L.I.M. or the diploma of Graduate of the College of Indigenous Medicine, granted by Madras shall be competent to hold any appointment as physicians, surgeon, or other medical officer in institutions of modern medicine, or Health Officer, etc. And, this privilege, I fail to understand, why it has not been extended to trained diploma holders of the Mysore College. The

(Sri H. K. VEERANNA GOWDA)

very purpose I submit is not being served by making this notable omission, the purpose we are seeking to adopt this enactment.

† Sri K. K. HEGDE.—This was not in the original Bill. It was subsequently added—LIM of Madras. Hon'ble Member knows that under the Madras Act, they are open to enjoying this privilege, which we cannot deprive them.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I agree and appreciate the idea and the intention with which sub-clause (5) is added. It is because these diploma holders from Madras are recognised under the Indian Medical Registration Act of 1956. At the same time, the Diploma holders from Mysore should also be treated on par under that Act.

Sri K. K. HEGDE.—That is a wrong impression the Member is giving. They have come under a separate section. However, I can assure the Hon'ble Members that it will be examined.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—My fundamental objection is—what is the purpose for which we are enacting this Law? Would the purpose be served if we make a notable omission so far as Mysore Diploma holders are concerned? The fact that there is no recognition for them from the Madras Government—is that the reason why this omission is made. Unless we extend the same privilege to these holders. I submit that the intention will not be satisfied and the purpose will not be served. I appreciate the Hon'ble Minister's answer that he is bestowing sympathetic consideration on this question. Sub-section (5) was not in the original Bill published in 1958, and the Hon'ble Minister was pleased to graciously bestow his attention on this aspect and has included them under the new sub-section (5). Likewise, I request that the privilege may be extended to Mysore Diploma holders. So far as the qualification for registration is concerned, mentioned in clause 21 in the schedule, I want to ask the Government whether the other States that have been mentioned in the Schedule under the section, in page 24, have given recognition to the qualifications and diplomas prevailing in the State of Mysore. If they are not, on their part, recognising ..

Sri K. K. HEGDE.—Are you referring to Bombay?

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Yes, Sir. Bombay, West Bengal, Delhi and Hyderabad. So far as Madras is concerned, I do know that they have accorded recognition to Mysore Diplomas and qualifications prevailing here. So far as the other States are concerned, I must only say that they have not accorded recognition to the qualifications prevailing here. Such being the case, is it reasonable, I ask, to accord recognition *suo moto*, to those decrees and qualifications prevailing elsewhere, without such a thing being asked by them? Or, is it the intention of the Government to make any resciprocal arrangement to get the qualifications prevailing Mysore recognised by them and in turn taking steps to recognise the qualifications prevailing in other States.

But we cannot see any such thing provided in the Bill. The intention of the Government—whether they are going to approach other Governments asking them to recognise diploma holders of this State—all these things we do not find any place, or we have not been told by the Minister while he made observations at the outset. Unless the Government makes reciprocal arrangements to get our diplomas and qualifications recognised by other Governments, there is no reason whatsoever for us to recognise other qualifications. Therefore, I request the Hon'ble Minister either to take steps to see that our qualifications are recognised elsewhere, or delay or do not go to the extent of giving recognition to qualifications of other States. Therefore, I submit.....

Sri. K. K. HEGDE.—As regards the objections raised by the Hon'ble Member, there are some difficulties. As regards Bombay, LAMs of Mysore State has not been recognised by them. We are pressing the matter with the Bombay Government. We do not disqualify their diploma holders because, there are many of our people who hold that diploma in our State. As such, it is difficult to say—why should we recognise them. This is a problem. Any way, we are negotiating with the Bombay Government and we are pressing the Bombay Government to recognise our diplomas and qualifications. As regards other Governments, no complaints have been brought to our notice.

2-30 P. M.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Merely because there is no complaint from our practitioners in other States, it does not stand to reason that we should not take up this matter with those States. Our diploma holders may go to West Bengal or Delhi for practising. If our diplomas are not recognised by those States, what will happen to our diploma holders?

Sri K. K. HEGDE.—If difficulties are brought to our notice by them, we will certainly consider them.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—As a matter of general principle, we have to take up this matter with the other States. I appreciate the intention of the Minister in taking steps to recognise *suo moto* the diplomas and degrees prevailing elsewhere. But at the same time he should see that the degrees, diplomas and qualifications prevailing in this State should be recognised by other States.

Sri K. K. HEGDE.—Why we have recognised them is because some of the diploma holders from other States are practising here.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Then, what about our diploma holders who may be practising elsewhere.

Sri K. K. HEGDE.—If such cases are brought to our notice, we will take action.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Our doctors practising in West Bengal or Delhi may not have brought this fact to the notice of our Government But is it not a duty cast on the Government to safeguard the interests of the people of Mysore who are trained here and who may be practising elsewhere. We must give recognition to a reciprocal basis.

As regards sub-clause (4) of clause 20, I am of the opinion that instead of the words 'which he belongs' the words 'to which he is trained' may be substituted. In that case, it will not lead to any complications. The word 'belongs' is ambiguous. Even our medical institutions which are giving training in the Ayurvedic and Unani Systems of Medicine are giving training in the modern system of medicine also. Even the curriculam and the preamble to the Prospectus discloses that even modern medicine is being taught. So, if the word 'trained' is substituted, it denotes everything. By putting the words 'to which he belongs' it may be contended that a person does not belong to the modern system of medicine. I therefore request the Hon'ble Minister to make a note of it and see that justice is done to one and all.

Sri K. K. HEGDE.—The wording you have suggested is ambiguous. Today, we are having the G. C. I. M. Course where we are teaching the students Anatomy and Physiology which are Allopathic subjects. Do you mean to say that they should be given this privilege of practising Allopathy?

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Otherwise, later on it may be contended that they do not belong to the system of modern system of medicine and so they are not eligible for registration. In order to overcome this difficulty, it is desirable to accept my suggestion.

Then, so far as the nomination of the President of the Board is concerned, it is not desirable. Even in the Medical Registration Bill, it is provided that the President is to be elected from amongst the members themselves. That being the case, I do not understand why a deviation is made here by providing that the President is to be nominated by the Government.

So far as disqualification is concerned, under clause 9, the State Government seeks to take power to relieve the disqualification of any member after he has served his term of imprisonment. Suppose a person is convicted for an offence involving moral turpitude and undergoes 4 moths' imprisonment. As soon as he comes out, the State Government may relieve him of the disqualification. What I want to impress is that sufficient time should elapse before the disqualification is removed from the date of the expiry of his sentence. Immediately, the disqualification should not be removed. I want the Government to allow at least 6 months to pass by after a person has under gone imprisonment before the disqualification is removed. The provision as it is will not be desirable and will not be in tune with the spirit of the Bill.

Then, coming to clause 10 dealing with disabilities, I should say that the ultimate say in the matter must be vested in the Medical Board. Government should not interfere. The provision as it is looks ridiculous. Let the Medical Board say that there is a vacancy caused by a member absenting himself from three consecutive ordinary meetings of the Board without sufficient reason and let them declare his office vacant. That is the function of the Medical Board not of the Government. So, clause 10 has to be properly amended and this power must be vested in the Medical Board.

Sri K. K. HEGDE.—When you stipulate the number of days they are absent, the power should vest with the Board.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—If the Medical Council feels that the member is absent consecutively for three times, let the Council declare that the seat is vacant. Why should the Government examine whether a person has been absented consecutively three times? If a person absents consecutively for three meetings without a sufficient reason, this seat will be declared vacant by the Board.

With these observations, I submit once again that the Hon'ble Minister should see that justice is done to all those people who are qualified in the Mysore College. He should see that all privileges and safeguards are extended to them and this matter should be considered dispassionately in the Select Committee.

Thank you.

†Sri K. NAGAPPA ALVA (Panemangalore).—Mr. Speaker, I wish to say a few words on the Mysore Ayurvedic and Unani Practitioners' Registration and Medical Practitioners' Miscellaneous Provisions Bill, 1960. It is the duty of the Government to see that the Ayurvedic and Unani systems of medicine are developed and built up on a scientific basis. We have to give all encouragement to this. The idea of bringing a Bill before this House and to make it an Act is to see that the systems are developed to the fullest extent and also to see that the public interest and at the same time quackery is put is safeguarded down.

If we look at this Bill, there are so many mistakes here. When such a Bill is brought before this House, it should cover all the areas of the State. It is really surprising to see that it states that it shall come into force in the entire State except the Bombay-Karnatak area. There is discrimination here. Already there is a lot of ill feeling and also frustration in certain quarters. In the Ayurvedic system there are very many classes and categories and nearly one dozen classes. We have to admit also that there is the integrated system of medicine. There is no proper place given to that system of medicine in this Bill. If we look to the Madras area, there is the integrated system, there is the register and there are graduates and licenciates. But, when come to the Mysore area on account of fault of the Government, there is no

(Sri NAGAPPA ALVA)

matutory recognition for the integrated system of medicine. The diploma holders do not know where they are. Their status is not given to them; there is no registration. Some of them have registered in Madras. In addition to this there is what is called Sudda Ayurveda. If we look to Bombay State, there are graduates in ayurveda and there are diploma holders. In Mysore State there are doctors who have institutional training and there was syllabus and all that. At the same time there is no chance for them to register themselves. In this way a jealousy has been created between groups. There are superiority complex and inferiorty complex in certain quarters. As a Member of the State Council of Indian medicine I know that there is quarrel that one is superior to the other. So, a uniform Bill is very necessary to over the whole State.

G. C. A. M. is a degree course. What has happened is, the future of these students who are undergoing training in schools and colleges is not at all assured or guaranteed. I am suggesting to the Government that they should make clear to these doctors what their rights and liberties are; the employment facilities open to them. It is very necessary for these doctors to know what their position is either in Government service or in public life.

I am very happy that even before discussion stage the Government have thought it fit to refer this Bill to a Select Committee. I hope that the Select Committee, will spend considerable time, say 15 days or even one month, and know all the complications and implications that affects this system of medicine. I request the Select Committee to make a thorough study of this matter and give suggestions so as to make this Bill a perfect one and the ayurvedic system is developed to the fullest extent. I request the Government to set up a uniform standard of education and practices in this ayurvedic system. The Government must give all encouragement and help to this system and make the Central Government to see that this system is encouraged on an all India basis.

Thank you.

Sri K. MALLAPPA (Mercara).—Sir, I will be very brief and I will refer only one or two points. Provision has been made in this Bill for the registration of those persons who are qualified as LAMs and LUMs LAMs will be registered as Ayurvedic practitioners and LUMs will be registered as Unani practitioners. But once they are registered in their respective systems, they will be deemed to belong to that system and they can only practice that system of medicine to which they belong.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Or in which they are trained.

Sri K. MALLAPPA.—That is a matter to be introduced by way of amendment. I am only explaining the position as envisaged in the Bill here. That means those LAMs and LUMs people can only Practice

Ayurveda or Unani and they cannot practices Allopathic system in which they have been trained. They are taught all the subjects that are being taught to the students of modern medicine.

Sri K. K. HEGDE.—Suppose we put the word 'trained' instead of 'belongs'. How can you eleminate the GCAM people or prevent them from practising Allpathic ?

Sri K. MALLAPPA.— My object is to, see that they are allowed to practice both the systems because they have been trained in both the systems. I am suggesting a way out. Now you have made provision for registering all these people in one category. Let us have a composite register. One category for Sudda Ayurveda and LAMS may be put to another category. Let us make it clear in the provisions of the Bill that in the first category people practising sudda ayurveda will be put in and in another category people practising LAMS will be put in. Let the LAMS practitioners be allowed to practise in both the systems, Ayurveda or Unani and Allopathy. My suggestion is therefore to have two categories. I suggest there should be two categories of Registration. So far as LAMS is concerned that category of registered Medical practitioners should be allowed to practice in both the systems because they have been traineed in both the systems.

Reference has been now made to clause 20(5). There is definite injustice done to LAMS and LUMS of Mysore. These diplomas or degrees have been recognised in Madras. I do not know why that recognition has been denied in our own State where we have created them? Justice requires that they should be treated on the same basis as LIMS and GCMS of Madras. This point I hope the Minister will take into consideration and at the Select Committee stage necessary change would be made.

Then I should like to refer to Clause 18. It contains 3 or 4 parts. The first part refers to preparation of list by the Registrar of all the persons who were in practice on the date of the commencement of this Chapter. Sub-clause 2 refers to persons who are entitled to get themselves enlisted *i.e.* persons who have put in a practice of five years. They are given the opportunity of applying for enlisting themselves in the list. Sub-clause 3 provides that within a certain period they should complete an examination and so on. So, the difference here is that the Registrar shall also prepare and keep a list called list of persons in practice on the date of commencement of this Chapter. When the Registrar prepares a list, any person who is on the date of commencement of this Act in practice. There is no restrictive condition. Secondly a person may apply but he should satify that he has been in practice for a period of five year. The time limit prescribed is 2 years within which he should prove it. Later on he has to pass a test. The idea is that all those persons who have been in practice for five years should be put on the list. In carrying out this idea in this Bill, some mistake has been committed.

I want that ambiguity or mistake should be cleared up and for that purpose we may say that the Registrar shall also prepare a list of persons in practice for five years. That provision be inserted to make the object clear. Otherwise, it looks as though the list to be prepared by the Registrar is not subject to any condition.

Sri J. B. MALLARADHYA.— That is defective drafting.

MR. SPEAKER.—The House will now rise and meet after half an hour.

The House adjourned for recess at Three of the Clock and reassembled at Thirty Eight Minutes past Three of the Clock.

(MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair)

Sri S. D. KOTHAWALE (Chikodi).—Mr. Speaker, sir, I welcome this Bill. For the first time in this State of owrs Ayurvedic and Unani practitioners are receiving recongnition. The objects of this Bill are to recognise and list the existing practitioners in Ayurvedic and Unani systems of medicine and secondly; to encourage study and spread of such systems and to add some other provisions in respect of medical practitioners. For the purpose of this Bill, Clause 18 provides for a list under sub-clause and registration under sub-clause. It was pointed out by Sri K. Mallappa that there appeared to be some difficulty in interpriting this Sub-clause. To, it appears to be a printing mistake. In sub-clause (3), there is a reference to sub-clause (2). It ought to be sub-clause (1). If sub-clause (1) is substitute, I think, it makes a good and consistent reading. Hon'ble Members may please note that the Registrar is expected to prepare a copy of list called the List of Practitioners under sub-clause (1) and persons who are listed under sub-clause (1) are expected to pass a qualifying examination within a period of five years if they are continued as parctitioners thereafter. Therefore, an examination is compulsory only in respect of those persons whose names are listed under sub-clause (1) of Clause 18.

It is important to note the different privileges and rights attached to the persons whose names are entered in the list and whose names are entered in the clinic Register. Sir the two lists that are maintained here are well in order and the maintainance of two lists signifies some principle. For instance, persons whose names are listed, they are not entitled to issue Certificate as stated in Section 20 (2). Privileges conferred on the listed persons and registered persons are different as could be seen from the provisions. Therefore, there is nothing wrong in maintaining two lists and the present drafting is completely in order.

Sir, recognition is extended to the Ayurvedic and Unani practitioners and it is thought and rightly thought, that we should have done it much earlier. The apathy of the public in this respect is also considerable. The Leader of the Opposition said that there are many people who full confidence in the Ayurveda system of medicine. But, a large majority perhaps does not show this confidence as the systems of Ayurveda and Unani deserve.

Sri T. PARTHASARATHY.—You have an Ayurvedic and Unani doctor for this Assembly Hall.

Sri S. D. KOTHAWALE.—I agree with my friend. An Ayurvedic Dispensary should be maintained here along with the allopathy.

Sri T. PARTHASARATHY.—The Chief Minister and the other Ministers should begin to take Ayurvedic medicines.

Sri S. D. KOTHAWALE.—I can assure Dr. Parthasarathy if an Ayurvedic Dispensary is opened here, I will take only Ayurvedic medicine and not allopathic medicine.

(Laughter)

Therefore, Sir, there has been much public apathy to this system and Dr. Parthasarathy himself probably voices the public feeling towards thi system. Therefore, if we want to encourage this, it is not enough to pass this legislation, something more has got to be done. We have got to creat institutions wherein the genuine type of knowledge in these two systems is imparted and we should see that students join these institutions. It is no use creating institution where students do not come and join. The society also must encourage this system by using the medicines both of Ayurvedic and Unani.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, the Hon'ble Member is speaking for Government. May I know why the Government of Mysore introduce greater does of allopathy system of training in the Ayurvedic and Unani Medical College ? Out of 1000 and odd hours, there is more time allotted to the allopathic system in this College, whose fault is this?

Sri S. D. KOTHAWALE:—I follow the argument.

Sri K. K. HEGDE.—It is not correct to say that the number of hours allotted for the LAM and the GCMS course is more for the alopathic medicine. What the Hon'ble Member is referring to is the GCMS course of Madras. I have got it examined by the Director of Medical Services, and the Principal of the College. We have got 35 per cent of allopathic and 65 per cent of Ayurveda.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Even so, why? Why this hotch-potch? either stick to Ayurveda or let it be allopathic.

Sri K. K. HEGDE.—35 per cent has been for the basis knowledge of the sciences namely anatomy, physiology and other things.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, all these interruptions are necessitated because the Hon'ble Minister did not take pains to explain the provisions properly at the time he moved the consideration motion.

Sri S. D. KOTHAWALE.—I therefore request the Government to encourage these systems and allot suitable number of scholarships for study in these two systems and create good institutions and create research institutions devoted to these subjects.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Even with regard to training colleges, is it not true that for the first year and second year of the LAMS, you give training in anatomy, physiology, bio-chemistry, materia-medical and pharmacology.

Sri K. K. HEGDE.—I may tell you they are permitted to practice allopathy.

Sri J. B. MALLARADHYA.—That is the letter you issued in 1958 for candidates of south Canara.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—Sir, the Hon'ble Minister was pleased to say that LAMS candidates can practice allopathy. Does he consider that LAMS is the same as allopathic system? And if so, why did he not mention that in sub-clause (5) (i) and (ii)?

Sri K. K. HEGDE.—They are given special privileges here because they have been enjoying special privileges in their parent State prior to integration.

Sri A. R. KARISIDDAPPA.—When these people also have got the same qualification, I do not see any reason why it should not be done.

Sri K. K. HEGDE.—I do not agree that they have the same qualification.

Sri S. D. KOTHAWALE.—I therefore plead with this Hon'ble House and with the Government that they should arrange for research in these two system. They should create well-equipped institutions where knowledge is imparted in these two systems and suitable number of scholarships awarded and further in order to attract boys and girls, I think it would be the duty of Government to reserve a certain number of posts in Government services for these candidates. Therefore, if we do something of this type, people will feel that these systems are recognised by the Government and that they are well looking after these systems and encouraging students to take to research and it may go a long way in creating confidence in people and in course of time, these systems will prosper and come to stay. They will attain the height of greatness which they had attained in the hoary past.

Certain degrees have been recognised here and certain institutions are recognised in the Bill. I bring to the notice of the Hon'ble Minister in charge that there is one Ayurveda Vidya Peeth in Belgaum. It has been functioning for a number of years...for the last 20 years. It has

turned out very good work and students of great callibre. If I were to mention the name of Padmasri Dr. Modi is a product of this institution and that institution does not find a place in this list. I understand that Government grant is also being given to this institution. Why should Government not mention this institution also in the list when they have mentioned the names of other institutions ?

Sri J. B. MALLARADHYA.—Is institution membership contemplated under this Act Sir?

Sri S. D. KOTHAWALE.—Some institutions are mentioned here in the Bill as being recognised to train students. That is inclusion in the schedule.

Sri J. B. MALLARADHYA.—My point is that registration under 21 (2) is not institutional.

Sri S. D. KOTHAWALE.—Certain examinations conducted by certain institutions are recognised and the names of several institutions are recognised and the names of several institutions in the State and outside the State have been mentioned in that list as being recognised for this purpose. My point is that the Belgaum Ayurveda Vidya Peeth may also be included in the list.

Sir, the next point is, criticism has been made by certain Hon'ble Members that there is too much of Government hand in the management, not necessarily interference—It cannot be interference. A point may be remembered here Sir. These Boards whether joint or several are going to take their birth only after the passing of this Bill. Therefore, they are practically new bodies. And if we know something about the many disputes between Members of the Board, it would not be difficult to understand this. This is a new organisation and as such, may not have much experience about management, proceedings and all that. Therefore, it is necessary that in the beginning Government can act as a friend, philosopher and guide to this board. There is nothing wrong about it.

The other day only we passed the Mysore Medical Registration Bill in this House. There also there were similar provisions. I do not know why no objection was taken at that time. The case is still better here. Whatever may be the case with the Registration of Medical Practitioners in modern medicine, thit is something new and therefore practitioners and Members of the Board stand in need of guidance from the Government and therefore, I feel the provision here is good. Wheh they attain a stage when such guidance may not de necessary it is open to this House to make suitable change then. So these provisions for nomination are justified.

4-00 P.M.

Sri G. N. PUTTANNA.—You say that nominations are necessary. ಐದು-ಹತ್ತು ಜನರನ್ನು ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಂದು ಬರುವ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರೇ ನಿಂತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ, ಬೇರೆಯವರು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ ? ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವನ ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಎಕ್‌ದಂ ಹೆಚ್ಚು ವೋಟು ಬಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರುವಂತೆ ಇರಬೇಕು. ನಾಮಿನೇಷ್ ಏಕೆ ಬೇಕು ? ನಾಮಿನೇಷ್ ಇರಬಾರದು.

Sri S. D. KOTHAWALE.—There is one clause to which I want to draw the attention of the Hon'ble Member, nameiy sub-clause (2) of clause 20 :

> "a certificate required by any Act from any medical practitioner or medical officer shall be valied, if such certificate has been signed by a registered practitioner."

This clause is well-worded. The other day we passed the Mysore Medical Registration Bill wherein the same provision is not correctly worded. I think the requires modification their.

This Bill is chapter III has made several provisions prohibiting medical practitioners not registered under this Act or under certain laws from practising. These are very good provisions. These provisions will prevent quacks from practising and so I welcome them These provisions were not to be found in the Medical Registration Bill which this House passed yesterday. The provisions in Clauses 34 to 38 also apply to all practitioners whether allopathic, ayurvedic, unani or homeopathic. Therefore the provisions are welcome and they will serve a very good purpose of preventing quacks from practising,

There appears to be one more lacuna in this Bill. There is no usual saving clauee. Certain measures governing the same subject are in operation in the Bombay area and also in the Madras area. The provisions here say that those persons whose names are registered there will be registered here but until this Bill becomes law and the registers are prepared and maintained, what is to happen to those persons whose names are in the Bombay and Madras lists ? Therefore, some saving clause will be necessary.

Sri G. N. PUTTANNA.—Our ayurvedic medical practitioners passing from the Mysore colleges practising in Bombay are not allowed to register themselves in Bombay, but you want the names of the Bombay practitioners to be registered here.

Sri S. D. KOTHAWALE.—There are many practitioners in Belgaum Division. What happens to them ?

Sri G. N. PUTTANNA.—Any person inside Mysore State can be registered.

Sri S. D. KOTHAWALE.—I am told they are persons registered under the Bombay Act, but it is stated in this Bill that those persons whose names are not registered under this Act would not be allowed to

practice and so I say there ought to be some saving clause here to enable those persons to practice.

Sri G. N. PUTTANNA.—There is no bar for them to get themselves registered under this Act.

Sri S. D. KOTHAWALE.—I have only made a suggestion. It is for the House to accept it or not to accept it.

A reference was made by certain members to certain degrees and diplomas of Mysore State not recognised elsewhere. I agree with them. We have been recognising the degrees and diplomas of institutions situated outside our State. The Minister explained that there are certain difficulties in their recognising our degrees and diplomas, but I think this is a matter which should depend upon reciprocity. If we recognise their degrees and diplomas, they should be persuaded to recognise our degrees and diplomas.

Sri J. B. MALLARADHYA.—It is a healthy practice to have reciprocity arrangements. If Bombay agrees to recognise our faculties then we should agree to recognise their faculties. But instead of that the Bombay people refuse to accept our degrees and still you want to give recognition to their degrees.

Sri K. K. HEGDE.—The Leader of the Opposition should realise that people who are qualified in those institutions are practising here and so it is obligatory on our part to recognise them because we want to allow such people to practise, but when our boys go there then they find difficulty and we cannot force those Government to recognise our degrees. Only if their boys come here and take our diplomas from our institutions, then only we can force them to enter into a reciprocal arrangement.

Sri S. D. KOTHAWALE.—There might be some immediate reason to recognise their degrees and diplomas, but ultimately I think it should be only on reciprocity basis.

There is a provision here for appointing visitors and inspectors Their duties appear to be the same. I do not find any reason why there should be this duplication of officers both inspectors and visitors.

Sri K. K. HEGDE.—Visitors give advice, but inspectors have got the right of suggesting some changes.

Sri S. D. KOTHAWALE.—The functions assigned to them are almost the same. Whatever may be the difference between the two functions in the mind of the Minister, in my view it seems to be duplication.

Lastly I am just thinking what particular useful purpose will be served by having this provision for renewal fees annually. At the time of enrolment you can take fees, but here you contemplate a renewal fee every year and cancellation of the name for failure to pay the same. When once a doctor is enrolled, the question of removing his name from

(Sri S. D. KOTHAWALE)

the register for failure to pay the renewal fee appears to be very strange. Probably the idea seems to be to collect some fund for the running of the office of the Board. This is only a small fee and I do not think it would be sufficient to enable the Board to run its office. Instead of that it would be better if the Government makes some arrangement to provide adequate finance for the running of the office of the Board.

Sri G. N. PUTTANNA.—Is my Hon'ble friend arguing that such of those who do not pay renewal fees should be exempted from such payment. Should it not be collected. If that is to be so, what about motor vehicle taxes, gun licences? Do you want lawlessness to prevail in the State ?

Sri S. D. KOTHAWALE.—I do not understand what my friend means? I feel there is no point in levying renewal fees.

Adequate resources should be made available to the Board to carry on its duties. As I said in the beginning, the functions of the Board should include the establishment and running of Ayurvedic institutions, conducting research work, etc., and for this purpose sufficient funds should be made available to the Board.

The other day we passed a Bill to which there was reference to a 'Council'. Why should the word 'Board' be used in respect of Ayurveda and Unani? These practitioners may feel that they are something different and that they are being treated differentaly.

Sri K. K. HEGDE.—Why should the Hon'ble Member presume that the word 'Board' carries an inferior status?

Sri S. D. KOTHAWALE.—The word 'Council' has a historical background and we should use the same word while speaking of indegenous systems also. It would produce a psychological effect that they are treated in the same manner as others. With these words I commend the Bill.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, there are so many others who wish to speak on the Bill. I move for the extension of time by one hour.

MR. DEPUTY SPEAKER.—He can do so at 4-30 P. M.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ (ಹೊನ್ನಾವರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯುನಾನಿ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಶೀನರ್ಸ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಬಿಲ್ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಮೊದಲೇ, ಬಹಳ ಮುಂಚೆಯೇ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಕಾರಣ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಕಿಯರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಬಂದು, ಅರೋಪತಿಗೆ ಬಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯುನಾನಿ ಔಷಧಿ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯುನಾನಿ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಒಂದು ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಊರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲರೂ ಔಷಧಿ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಆದರು. ಇವರುಗಳಿಂದ ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಭಯವಾಯಿತು. ಅಷ್ಟೇಲೆ ಹಲ್ಲೆ ಮೈನುವಿನಲ್ಲಿ ನರ್ಕಾರದವರು ಜಿಲ್ಲಾಬೋರ್ಡು

ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಯುರ್ವೇದ ಪಂಡಿತರು ಮತ್ತು ಹಕೀಮರುಗಳನ್ನು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಅವರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 8 ರೂಪಾಯಿ ಅಥವ 12 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ 20 ರೂಪಾಯಿ ಗ್ಯಾರಂಟೆ–ಇನ್–ಎಡ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಯುರ್ವೇದ ಪಂಡಿತರು ಮತ್ತು ಹಕೀಮರುಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡದೆ, ನಮ್ಮ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯುನಾನಿ ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಅಧೋಗತಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ಜೀವನಮಟ್ಟ, ಆಹಾರ, ನಡೆವಳಿಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಈವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ಅರೋಪದಿಯವರು ಮಾಡುವಂತೆ, ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಖಾಹಿಲೆಗೂ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯುನಾನಿ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬರತಾ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನಗಳ ಜೀವನಮಟ್ಟ, ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ನಮ್ಮ ನಡೆನುಡಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ನಾನು ಖಾಹಿಲೆಯಿಂದ ಬಹಳ ತಾಪತ್ರಯ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ರೋಗಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಾಲು ಕೊಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪ, ಮಜ್ಜಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಯುರ್ವೇದ ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಭಯ. ಕಾರಣ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಒಂದು ಮಾಮೂಲಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯುನಾನಿ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಸೂದೆ ತಂದಿದ್ದರೂ ಆಯುರ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಓದಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಅವರಿಗೆ 20 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೀರ. ಜನರಿಗೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಪನಂಬಿಕೆ ಬಂದಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಇಂಥ ಒಂದು ಕಾನೂನು ತಂದು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯುನಾನಿ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಔಷಧಿಗಳಿಂದ ಖಾಹಿಲೆಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪರಿಹಾರ ಹೊಂದಬಹುದು. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಗ್ಯಾಸ್ ಪಾರ್ಮೇಶನ್ನಿಗೆ, ಅಂದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ತುಂಬಿದ್ದಕ್ಕೆ. ಪಾರ್ಕ್‌ಡೇವಿ ಕಂಪನಿಯವನ್ನು ಒಂದು ಗುಳಿಗೆ ಇದೆ, ಸರ್ಪಾಸಿಲ್ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಗುಳಿಗೆಗೆ 2½ ಆಣೆ, 7½ಆಣೆಕೊಟ್ಟು, ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರು ಗುಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅದು ಖಾಯಿಲೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಟೆಂಪೋರರಿ ರಿಲೀಫ್ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬದಲು ಎರಡು ಏಲಕ್ಕಿ ಕಾಳು, ಎರಡು ಉತ್ತುತ್ತೆಯನ್ನು ಒಂದು ಕಪ್ಪಿನ ಸೌಟಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕಾಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅದು ಬೇಗ ರಿಲೀಫ್ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಹಾರ, ನಡೆನುಡಿ ನೋಡಿ ಖಾಹಿಲೆಗಳಿಗೆ ಔಷಧಿ ಕೊಡ ಬೇಕು. ಪರಕೀಯರು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ತಂದಂಥ ಅರೋಪತಿ ಅನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅರೋಪತಿ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ತಜ್ಞ ರನ್ನು ಮಾಡಿ, ಜಾಸ್ತಿ ಸಂಬಳ ಸಾರಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೇಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರೋ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯೂನಾನಿ ವೈದ್ಯರಿಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಪುರಾತನವಾಗಿ ಬಂದಂಥ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯುನಾನಿ ಪದ್ಧತಿ ಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಅಗತಕ್ಕಂಥ ಸೊಪ್ಪು ಇಂದಿದೆ, ಹಿಮಾಲಯದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಬೇಸಿನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕೆಲವರು ವಿಪರೀತ ಖರೀದಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ಸೊಪ್ಪಿನ ರಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಜ್ವರ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಕ್ವಿನೈನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಯಾವ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಅಂಥ ಔಷಧಿಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂಥ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಓದಿಸುವುದು ಬಿಟ್ಟು, ಜಾಸ್ತಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಮೆಡಿಸನ್ನುಗಳನ್ನು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಲೋಕಲ್ ಡಿಸ್‌ಪೆನ್ಸರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ಡಾಕ್ಟರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗೇ ಹೋಗಿ, ಪಿಡ್ ವೈಪುಗಳು, ಕಾಪೌಂಡರುಗಳು; ಸರ್ಜರಿ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ)

ಕೂಲಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಸಾಕಷ್ಟುದುಡ್ಡಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಯುರ್ವೇದವನ್ನು ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡತಕಂಥ ಜನ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಆಮೇಲೆ, ಹೆರಿಗೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಿಡವೈಫ್‌ರುಗಳು ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಯಾವ ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಮಿಡ್‌ವೈಫ್‌ಗಳಿದ್ದರು ಎಂದು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೆವೆ ಆದರೆ ಇವೊತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲವೂ ಲೇಡಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಸರಕಾರದವರು ಅವರುಗಳಿಗೆ ರಜಾ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಅವರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತಾ್ತರೆ. ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದು 13-14 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ನಮ್ಮ ಪುರಾತನವಾದ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯುನಾನಿ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರಾದವರು ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಇದ್ದರು. ಇಂತಹ ಆಯುರ್ವೇದದ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತಾ್ತ ಇದ್ದವರು ಈಗ ಅಲೊಪತಿಕ್ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತಾ್ತ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಾದ ಪಂಡಿತರುಗಳು ಇಂಜಕ್ಷನ್ನುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

'Necessity is the mother of inventions'

ಎನ್ನುವಹಾಗೆ, ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯುನಾನಿ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾನು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಪಂಡಿತರುಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರುಗಳಿಗೂ ಸಹ ಅಲೊಪತಿಕ್ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಹೋಲ್ಡರುಗಳಿಗೆ ಯಾವರೀತಿಯಾದ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟು ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಈ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯುನಾನಿ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಮೆಡಿಕಲ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿನು ಹಣವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ತಿಳಿದಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾರು ಮತ್ತು ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಸುಗಳ ಅನೇಕ ಔಷಧಿಗಳಿವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷು ಔಷಧಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕ್ವಿನೈನು ಎನ್ನುವ ಔಷಧಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಮಳಿಕಾ್ಲಿನ ಸೊಪ್ಪು ಎಂದಿದೆ. ಈ ಸೊಪ್ಪನ್ನು ತಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ತಂದು ಜ್ವರ ಬಂದಿರುವವರಿಗೆ ಅರದು ತಿಂದಾಗ ಜ್ವರ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಜನ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂತಹ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಇದು ಹೇಗೆ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು? ಆದುದರಿಂದ ಸರಕಾರ ಜನ ಜೀವನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿರುವ ವೈದ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು.

ಡಾ. ಟಿ. ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ.—ಅಲೋಪತಿಕ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸರಕಾರ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೋ!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಅಲೊಪತಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರ್ಜರಿಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು ನಾನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆಯುರ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ಪಂಡಿತರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಗೋಪಾಲಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಎನ್ನುವವರು ಒಂದು ಸಲ ನಾನು ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ಅವರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಚಾಕುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಯ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ತರಹದ ಎಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಆ ಸೊಪ್ಪಿನ ರಸವನ್ನು ಹಚ್ಚಿದ ಕೂಡಲೇ ರಕ್ತ ನುರಿಯುವುದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು ಇಂತಹ ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಆಯುರ್ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸರಕಾರದಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಪುರಸ್ಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಅಳಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ.

ಹಿಂದೆ ಆಯುರ್ವೇದದ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪದ್ಧತಿಗೆ ರಾಜಾಧಿರಾಜರುಗಳಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಆಗ ಕುಪ್ಪಿ ಮಾತ್ರ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಸುಲುಭವಾದ ಔಷಧಿಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲದ್ದುದು ಈಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಈ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪುರಸ್ಕಾರ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಆಯುರ್ವೇದದ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ. ಬಿ. ಜಿ. ಜೋತ್.—ಆಯುರ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಸರ್ಜರಿ ಇತ್ತು ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗದೇ ಈಗ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.— ಅಲೋಪತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪು ಎನ್ನುವದು ನನ್ನ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಅಲೋಪತಿ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಾಗ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಆಹಾರ ಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಕಂಟ್ರೋಲು ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ತಲೆದೋರಿತ್ತು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಆಗ ಜನಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಆಹಾರ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅಲೋಪತಿಕ್ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಲೋಪತಿಯ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಮತ್ತು ಆಯುರ್ವೇದದ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ತನ್ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಹಾಯ ದೊರಕುವ ಹಾಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Sri J. B. MALLARADHYA—I beg to move.

"That the time for the consideration of Mysore Ayurvedic and Unani Practitoners' Regisation and Medical Practioners Miscellaneous Provisions Bill, 1960 be extended till the end of the day"

Mr. DEPUTY SPEAER.—The question is :—

"That the time for the consideration is the Mysore Ayurvedic and Unani Practioners' Registration and Medical Practioners Misellaneous Provisions Bill, 1960, be extended till the end of the day."

The motion was adopted.

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಸ್ವಾಮಿ ಇಂದು ಇಲ್ಲ The Mysore Ayurvedic and Unani Proctitioners Registration and Medical Practitioners Miscellaneous Provision Bill, 1960," ಎನ್ನುವ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಮೇಲೆ ನಾವೀಗಾಗಲೇ ಎರಡು ವಿಧೇಯಕಗಳನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡಿದೆವೆ. ಒಂದು ಮಧ್ಯಪಾನ ನಿರೋಧದ ಕಾನೂನು, ಇನ್ನೊಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಷನರುಗಳ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ನಿನ ಬಿಲ್ಲು ಈಗ ಇದು ಭಾರತದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲ ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಆಯುರ್ವೇದ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕು ನಮಾಜದಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಧತಿಗೂ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವಾನ ಕೂಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೂಡಬೇಕು, ಆನಂತರ ಇದನ್ನು ಶಾಸನದ ಕಡತಕ್ಕೆ ಎರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಡಿಗ್ರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂದಂತಹ ಈ ಆರೋಗ್ಯ ಖಾತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕಂತಹ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತಪ್ಪು ನೆಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸರಿಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಕೊಡೋಣ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದ್ದಾರೆ.

ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷಗಳೇನು ಮತ್ತು ಈ ಕಾನೂನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರತಕ್ಕಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ವೈಪರೀತ್ಯವೇನು ಇತೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಷದವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾನಶೆಟ್ಟಿ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ರವರೂ ಕೂಡ ಹೇಳಿದರು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಳಲೇ ಕಾಯಿನಿಂದ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಜನರು ನುಮಾರು 14 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಒಂದು ನೆಂದನವನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಡೊಂಕು ಬಾಲದ ನಾಯಕರುಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಡೊಂಕು ಬಾಲದ ನಾಯಕರುಗಳು ಯಾವುದೇ ಸೀದಾ ಸಾದಾ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. Curved tail; it is not the tail of my friend Mr. Rachaiah or anybody. It is the curved tail—the way in which my friends are going n in the administration

ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಚಯ್ಯನವರ ಬಾಲವಿದೆ ಎಂದಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಈ ಡೊಂಕುಬಾಲದ ನಾಯಕರು ಎಂದರೆ ಯಾರು?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.— ಈ ರೀತಿಯಾದ ಒಂದು ಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಡಳಿತವನ್ನು ಹೊತ್ತಿರತಕ್ಕ 20 ಜನ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿಯವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಲಿಂಗಾರೆಡ್ಡಿಯವರೆಗೆ ಇರುವ ಈ ನಾಯಕರುಗಳು ಈ ಕಾನೂನನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ, ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಧ್ಯೇಯ ಧೋರಣೆಗೆ ಮತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿತಕ್ಕವರು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನರಕಾರ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ನರಿಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿಎಂದು ಅಡಳಿತಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಹೇಳದೆ ತಾವಿಲ್ಲ, ನುಮ್ಮನೆ ಗ್ರಂಬರ್ ಮಾಡಬಾರದು. ಅವರು ಅಡಳಿತ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ನರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಲೆಬಾಗುತ್ತೇನೆ.

4-30 P. M.

ತಾವು ಈ 14 ವರ್ಷಗಳ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ದೇಶದ ಅಡಳಿತ ನಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಬರುವವರೆಗೂ, ತಾವು ಹಿಂದೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನವರನ್ನು ಆಚೆ ಓಡಿಸಲಾಗಾಯಿತು ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿಯವರ ಮುಖಂಡತ್ವದಲ್ಲಿ. ಈ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತೀವೆಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿ. ಹಿಂದೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ 11 ತಿಂಗಳುಗಳ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿಯವರನ್ನು ಆಗ ಯಾರು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೆ ನನಗೆ ಆ 11 ತಿಂಗಳುಗಳವರೆಗೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರು ಯಾರು ಎಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಅವರನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದರ್ಥವಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಒಂದುಸಾರಿ 1958ನೇ ಇಸವಿ ಫೆಬ್ರುವರಿ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯೂನಾನಿ ಮನೂದೆ ಮೇರೆ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ದೀಪ ಆರಿಹೋಯಿತು. ಆಗ ಇದೇನು ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯೂನಾನಿ ವೈದ್ಯಕೀಯರ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವೋ ಏನೋ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅರ್ಧಘಂಟೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪವೂ ಬಂತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಅಂತಹವರ ಮುಖಂಡತ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಮಸೂದೆ ಪುನಃ ಬಂತಲ್ಲಾ ಇದೇನು ನಿಜವಾಗಿ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯೂನಾನಿ ವೈದ್ಯಕೀಯರ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವೊ ಅಥವಾ ಸೌಭಾಗ್ಯವೋ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸಿತು. ಅಂತಹ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ಈಗ ಒದಗಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಆಯುರ್ವೇದ ಔಷಧಿಗಳಿಗೆ ಇದ್ದಷ್ಟು ಬೆಲೆ, ತೂಕ, ಇಂದಿನ ಔಷಧಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದುನಿಜ. ಈ ಆಯುರ್ವೇದ ಔಷಧಿಗಳು ಹಿಂದೆ ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿವುಂಟೋ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುದುರ ಮೂಲಕ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಿಂದ ಕಾಯಿಲೆಯಾಗಿ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಜನಗಳನ್ನು ಗುಣಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅಂತಹವರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಡಾ. ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯವರಲ್ಲಿ ಆ ಒಂದು ಗುಣವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತೆ ನೆ. ಭಾರತ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ನಾವು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೋ ಆ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡದೆ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದು ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ನೂರಾರು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಓದದೆ ಕೇವಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೆಡಿಸಿನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯೂನಾನಿ ಔಷಧಿಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಎತ್ತಿನ ಬಂಡಿ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಖಂಡ ತುಂಡವಾಗಿ ವಿರೋಧ ಮಾಡುತೆ ನೆ. ಹಿಂದೆ ರಾಮ ಲಕ್ಷಣರು ರಾಕ್ಷಸರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಲಕ್ಷಣ ಮೂರ್ಛೆ ಹೋದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಮೂರ್ಛೆಹೋದ; ಅವನು ಉಳಿಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ವ್ಯಸನ ಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಮುಭಕ್ತ ಆಂಜನೇಯ ಚಂದ್ರದ್ರೋಣ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ಗಿಡ ಮೂಲಿಕೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷಣನಿಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಲ್ಲವೇ! ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಮತ್ತು ಆಂಜನೇಯ ರಾಕ್ಷಸರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಂಥ ರಾಮಯಣದ ಕಥೆಯನ್ನು ನಾವೂ ನೀವೂ ಈಗ ಓದುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಅದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಎಂತೆಂಥ ಗಿಡ ಮೂಲಿಕೆಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದುವು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಎಂತೆಂಥ ಗಿಡ ಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ದಿವ್ಯವಾದ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಏನಾದರೂ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದರೆ ಸಾಕು, ಆ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊ, ಈ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊ, ಎಂ. ಅಂಡ್ ಬಿ ತೆಗೆದುಕೊ, ಎಲ್ಕೊಸಿನ್ ತೆಗೆದುಕೊ, ಸಿಪ್ರಾಜ್ ತೆಗೆದುಕೊ ಎಂದು ಹೇಳುವುದೇ ಫಾಸ್ಶಿಯಾಗಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಜಾಪಾಳ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊ ಎಂದು ಏಕೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಕೆಲವರು ಅದನ್ನು ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ರೀತಿ ನೀತಿ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಲ್ಲ. ಇಪತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಭಾರತ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದಂಥ ಮಾದನಮೋಹನ ಮಾಳವೀಯ ಮಹನೀಯರು ಯಾವ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು, ಅವರೇನು ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಮುಂತಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೆಡಿಸಿನ್ನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೇ, ನಿಜವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೇವಲ ಆಯುರ್ವೇದಿಕ್ ಔಷಧಿಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ದೃಢಕಾಯರಾಗಿ ಬದುಕಿರಲಲ್ಲವೇ! ಅದೇರೀತಿ ಹಿಂದೆ ಈ ದೇಶದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಅರೋಪತಿಕ್ ಮೆಡಿಸಿನ್ಸ್ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೆಲವು ಹರ್ಬ್ಸ್ ಗಳಿಂದ ಔಷದಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಮಗೆ ಬಂದಿದ್ದಂತಹ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಈಗ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿಲ್ಲವೇ! ಏಕೆ ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತರಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದರೆ ಈ ಆಯುರ್ವೇದ ಮೆಡಿಸಿನ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನೆಗ್ಲೆಕ್ಟ್ ಅಂದರೆ ಉದಾಸೀನ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾರೂ ಪುರ್ಸ್ಯಾಪ್, ಕಾಮ, ತಪ್ಪಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟೆ ಆದರೆ ಈ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯೂನಾನಿ ಔಷಧಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ

(ಶ್ರೀ ನಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಕುಪ್ಪಿಮಾತ್ರೆಯೆಂದು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಎಂತಹ ಉತ್ತಮ ಔಷಧಿ! ಎಷ್ಟೋ ವರುಷಗಳಿಂದ ಇರತಕ್ಕ ಕಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು ಆ ಔಷಧಿಯಿಂದ ಗುಣ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮಾತ್ರೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸುತ್ತು, ಎರಡು ಸುತ್ತು, ಮೂರುಸುತ್ತು ಕೇದು ಔಷಧಿಯಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಔಷಧದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕಾಯಿಲೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಬೇಗನೆ ಗುಣಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ದಡ್ಡರೇ? ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಅಂತಹ ಮಹನೀಯರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕಡಮೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಆಯುರ್ವೇದಿಕ್ ಮತ್ತು ಯೂನಾನಿ ಮೆಡಿಸನ್ನನ್ನು ಮೂರೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೆಗ್‌ಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಹಿಡಿದೆ ಕೇವಲ ಫಾರೆಸ್ ಮೆಡಿಸನ್ಸ್ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು, ಇಂತಹ ಕ್ಯಾಲಫಿಕೇಷನ್ಸ್ ಇರಬೇಕು; ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು; ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೇ ಫೀಸ್ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನನ್ನಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ನೀವು ಈ ಆಯುರ್ವೇದ ಮೆಡಿಸನ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಡಿಸನರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ ನೋಡೋಣ.

ಇನ್ನು ಈ ವಿಧೇಯಕದಲ್ಲಿ ಈ ಆಡಳಿತಪಕ್ಷ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ 43 ಕ್ಲಾಜುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ಜನ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಈಗ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯೂನಾನಿ ಮೆಡಿಸನ್ಸನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸ್ಪೆಸಿಫಿಕ್ ಕ್ಲಾಜು ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರತಕ್ಕ ಕ್ಲಾಜುಗಳು ಬೆರಕೆಸೊಪ್ಪು ಸಾರು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಷೆಡ್ಯೂಲನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿ L.A.M.S. L.A.M. A.B.M.S. G.C.I M. D.S.A.C., ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಇವೇನು? ಇವುಗಳಿಂದ ಇವತ್ತು ಆಯುರ್ವೇದ ಉಳಿಯಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಅಳಿಯಬೇಕೋ? ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜನಗಳನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಮರುಳು ಮಾಡುವಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬಾರದು. ಏನಾದರೂ ಜನ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಸಾಕು, ಆಗಲೇ ಪಾರೆನ್ಟ್‌ಗ್ಸ್ ಪ್ರಿಸ್ಕ್ರಿಪ್ಷನ್ ಕೊಡುವುದು ಈಗಿನ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅದರೆ ಆಯುರ್ವೇದದಲ್ಲಿ ನುರಿತಿರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರನ್ನೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿಗೂ ನೀವು ತಯಾರುಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈ 14 ವರ್ಷಗಳ ರಾಜ್ಯಭಾರದಲ್ಲಿ ನೀವೇನು ಮಾಡಿದಿರಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಆಯುರ್ವೇದ ಕಾಲೇಜನ್ನು ತೆಗೆದರಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ್ಯಾವ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ ನೀತಿ ನಿಜವಾಗಿ ಆಯುರ್ವೇದವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಆಯುರ್ವೇದ ಔಷಧಿಗಳಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಈಗಲೂ ಜೆರೆ ಇದೆ. ಆಯುರ್ವೇದವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ಅದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು, ಯಾವರೀತಿ ಅದು ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿ, ಚಾಕು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಲೋಪತಿಕ್ ಮೆಡಿಸನ್‌ಗಳ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಇಂಟ್ರಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಈಗ ಆಯುರ್ವೇದವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮರ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಯಾರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನವರೇ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಈಗತಾನೇ ಬಂದರು. ಅವರಿಗೆ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರ ಗತಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ರಾಮನು ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ಇಂಡಿಯನ್ ಮೆಡಿಸಿನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಅಭಿಮಾನವಿದೆಯೋ ಅಂತಹವರೇ ಈಗ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರ ಮುಖಂಡತ್ವದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಇದುವರೆಗೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಚಕ್ಷವಾದ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತವಾದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಕ್ಷ, ಒಂದು ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಸಹ ರಚನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದು ನಾನು ಬಹಳ ದುಃಖ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಡಿಗ್ರಿ, ಅರ್ಹತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಅವನು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಫೀಸ್ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಮತ್ತು ರೈಸೆನ್ಸ್ ರನ್ಯೂವಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಪ್ರ್ಯಾಕ್ಟೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಹೀಗೆ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡಬಹುದೇ? ಇದುನರಿಯಲ್ಲ. ಈಗ ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಆಯುರ್ವೇದಿಕ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಹತ್ತಿರ ಧರ್ಮಪ್ರಕಾಶ ಎಲ್. ಎಸ್. ವೆಂಕಾಜಿರಾಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ತೋಟವೂ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಲ್ಲಿನೀರನ್ನು ಹಾಕಿ ಎಷ್ಟೋ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವೂ ಗಿಡ ಮೂಲಿಕೆಗಳೇ, ಇನ್ನು ಚಂದ್ರದ್ರೋಣ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವಂತಹ ಗಿಡ ಮೂಲಿಕೆಗಳು ಅವೂ ಸಹ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳೇ, ಅಲ್ಲದೆ ಸಿಟಿ ರೈಸೆನ್ಸ್ ಹತ್ತಿರ ನಲ್ಲಿನೀರು ಹಾಕಿ ಬೆಳೆಸಿರುವ ಹರ್ಬ್ಸ್ ಸಹ ಅವೂ ಒಂದುತರಹ ಗಿಡ ಮೂಲಿಕೆಗಳೇ? ಆದರೆ ಯಾವ್ಯಾವ ಗಿಡ ಮೂಲಿಕೆಗಳ ಲಕ್ಷಣ, ಉಪಯೋಗ ಯಾವಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಂತೆಂಥ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳು ಇವೆ. ಅವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕ ವೈದ್ಯ ಭೂಷಣರು ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರು ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ನಿಪುಣರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದತಕ್ಕ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೇವಲ ಎಂ. ಬಿ. ಬಿ. ಎಸ್, ಜಿ. ಸಿ. ಐ. ಎಂ., ಎಲ್. ಐ. ಎಂ. ಇತ್ಯಾದಿ ಡಿಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ಆಯುರ್ವೇದಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾನು ನಿಜವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಳಿದೆ ಕಾಯಿ ಪಂಡಿತರು ಎಂದು ಈ ಆಯುರ್ವೇದವನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಇವರು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಇದಕ್ಕೆ ಏನೆಂದು ಹೇಳೋಣ! ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಈದಿವನ ಕಾಂಪೌಂಡರ್ಸ್ ಮಿಡ್ ವೈಫುಗಳೂ, ನರ್ಸುಗಳೂ ಮತ್ತು ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ಟೆತಸ್‌ಕೋಪನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಇಂಜಕ್ಷನ್‌ಗಳ ಮಹತ್ವ ಹೇಗಿರುತ್ತೆಂದರೆ ಆ "ಅಣ್ಣತಮ್ಮ" ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣನವರ ಹೆಮ್ಮಗ ಸ್ಟೆತಸ್ಕೋಪ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಎರಡು ಒಂದೇ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೇನೆಂದರೆ ಇಂಥ ಅಪಾರ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಆಯುರ್ವೇದವನ್ನು ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿ ಬೆಳಸಿದ ಒಂದು ಕೀರ್ತಿ ಧ್ವಜ ಪತಾಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಈ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿಯವರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವಂತಾಗ ಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾನು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ! Term office; Maintenance of list of perons in Practice; Renewal of fees ಇತ್ಯಾದಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಪ್ರೊಸೀಜರಲ್ ಮ್ಯಾಟರ್ಸ್ ಆಯಿತು. ಇವುಗಳ ಮೇಲೇನಿದೆ ಮಾತನಾಡುವುದು? ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಕೋಳೂರಪ್ಪನವರೂ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಡಾ. ಟಿ. ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯವರು ಏನೋ "ಮೈಸಿನ್-ಮೈಸಿನ್" ಎಂತ ಬಹಳ ಹೇಳಿದರು.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಮೈಸಿನ್'' ಎಂದರೇನು ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅದಕ್ಕೇನು ಅರ್ಥ ಎಂಬುದನ್ನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದರೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

Dr. T. PARTHASARATHY (Malleswaram).—Sir, he may praise Ayurveda but not discredit Allopathy, just now he took a prescription from me for his illness.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅವರೇ ಏನೋ ಬರೆದು ಪದೇ ಪದೇ ನನ್ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಆ ಪ್ರಿಸ್ಕ್ರಿಪ್ಷನ್ನನ್ನ ಪ್ರಭಾವವೇನೇನು !

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—It is a sin, that we have a Doctor as our Health-Minister. ಇವರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆ ಆಯುರ್ವೇದದ ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳೆಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ ? ಇವರಿಗೆ ಆ ಆಳತೆಕಾಯಿ, ನೆಲತಂಗಡಿ, ಮೆಣಸಿನಪುಡಿ ಇವುಗಳಲ್ಲೆಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ಆಡಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ? ಇವರು ಈ ದಿವನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಔಷಧಿಯ ಇಂಜಕ್ಷನ್‌ಗಳು ಅಂಥ ಒಂದು ಡಜನ್ ಇಂಜಕ್ಷನ್‌ಗಳ ಮತ್ತು ಆ ಏನೇನು ಇತರ ವಿಟಮಿನ್ ಗುಳಿಗೆಗಳಿವೆಯೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲದರ ಗುಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತಿ ಮಹತ್ವಪಾದ ಗುಣ ಆ ನಮ್ಮ ಮೆಣಸಿನಪುಡಿ ಕಷಾಯನಲ್ಲದೆ. ಆ ಕಷಾಯಿನ್ನ ಪಡ್ಯನಗಳಿರುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವನ ಡಾಕ್ಟರುಗಳೇನು ಅಡ್ಜೈಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಆ ಮೇಣಸಿನ ಕಾಷಾಯಿನ ಮೇಲಿರ ಕ್ಕ ತಿಳಿ ನೀರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಬಾಕಿ ತಳದಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ಅಮೂಲ್ಯ ವನ್ನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗಟ್ಟಸಿಗೆ ಹಾಕಿ ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆಂಥ ಆಶ್ಚರ್ಯ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವೇನು ಆಯುರ್ವೇದ ಪಂಡಿತರೋ ? ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ದಿವನ ಯಾರಾದರೂ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ತಲೆನೋವು–ಮೂಗುನೋವು ಬಂತೆಂದರೆ ಈ ಕಷಾಯ ವಿನಾ ಬೇರೆ ಏನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲೇ ಅದಕ್ಕೆ 3 ಮಾತ್ರೆ ಇದಕ್ಕೆ 3 ಮಾತ್ರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಗುಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವನ ಶಿರಾಕ್ಕೆ 5 ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಚನ್ನನಕುಂಟೆ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವಿದೆ. ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಾತೆ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಔಷಧಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪಂಡಿತರೊಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ. ಎಂಥ ರೋಗವಾಗಿರಲಿ ಅದನ್ನು ಅವರು 1–2 ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಗುಣ ಪಡಿಸಿ ಬಲ್ಲರು. ಆ ರೋಗಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಔಷಧಿ ಇವತ್ತಿಗೂ ಇನ್ನು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಈದಿವನ ಕೇಳತಕ್ಕವರೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಈ ದಿವನ ಇರತಕ್ಕ ಆಯುರ್ವೇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಗ್ರಂಥಗಳು 30–40 ನಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆಯಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಗ್ರಂಥಗಳು ಈ ದಿವನ ಆ ಪಂಡಿತರ ಆ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಮಗನ ಕೈ ಸೇರಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ದಿವನ ನಮ್ಮ ಈ ಆಯುರ್ವೇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರಕ್ಷಣೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾರಿಗೋ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕೆಲವು ನೌಕರಿಗಳನ್ನು ಕೊಡ ಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದಿವನ ಈ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವನ ಡಾಕ ರೊಬ್ಬರೇ ಅಲ್ಲ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡತಕ್ಕವರು, ಈ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನು ನರ್ಸ್‌ಗಳು–ಮಿಡ್‌ವೈಫ್‌ಗಳೂ ಎಲ್ಲರೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಈ ಆಯುರ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂತ ಹೇಳಿದರೆ ಇದನ್ನು ಯಾರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ ! ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಹೆಲ್ತ್ ಮಿನಿಸ್ಟರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆ. ಹೆಗ್ಡೆ

ಯುವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯನ್ ಮೆಡಿಸಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿರುವುದಾದರೆ, ಇದರಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಈಗ ಅವರು ಹೊರಟಿರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಈ ಆಯುರ್ವೇದಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಲು ಸಾಧವೇ ಇಲ್ಲವೆಂತ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈದಿವನ ಕೆಲವರು ನಾವು ಆ ಮದ್ರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೇವೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ನಮಗೂ ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕು, M. B. B. S., ಗೇನು ಸ್ಟೇಟಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೊ ಆ ಸ್ಟೇಟಸ್ಸನ್ನು ನಮಗೂ ಕೊಡಬೇಕು ನಾವು 3 ಸಾವಿರ ಗಂಟೆ ಈ ಸಬ್‌ಜೆಕ್ಟನ್ನು ಓದಿದ್ದೇನೆ 4 ಸಾವಿರ ಗಂಟೆ ಓದಿದ್ದೇವೆಂದರೆ–ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೇನು ! ಇದು ಸರಿಯೇ ? Experience is a good School but fees are heavy ಎಂತ ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನುಭವದ ಮುಂದೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಈದಿವನ ತಾವು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಡ್ರಾಪ್ ಮಾಡುವಾಗ ಆ ಅನುಭವವ ಅಳರೆಕಾಯಿ ಪಂಡಿತ ಎಂತ ಯಾರಿವ್ವಾನೋ ಅತನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಕ್ಲಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಡ್ರಾಪ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರೇನು ! ಸರ್ಕಾರದವರು ಈದಿವನ ಆ ಅನುಭವಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೆಯದೆ ಈ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಅಷ್ಟು ಕ್ಷೇಮಕರವಾದುದೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈದಿವನ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ಈ ಆಯುರ್ವೇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯಾವುದೋ ರೇಹವನ್ನು–ಕಾಯಕಲ್ಪವನ್ನು–ಮಳೆ–ಬಿಸಿಲು–ಛಳಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಜಗ್ಗದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ಕಲ್ಪವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಏನು ರೇಹ ಅದು ? ಮದನಕಾಮೇಶ್ವರಿ ರೇಹವೋ ? ಅದು ಯಾವ ಕಾಯಕಲ್ಪ ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಏನೇನೋ ಭಸ್ಮ, ಕಷಾಯ, ಲೇಹ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಯಾರಿಸಿ ರೆಡಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕಾಲದ ಪರಿಮಿತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವರು ಈ ಆಯುರ್ವೇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟಲ್ಲೂ ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಗಾಡಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದಹಾಗಿರುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಆ ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥರು ತುಂಗಭದ್ರದಲ್ಲಿ ಆಯುರ್ವೇದಾಶ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಅನೇಕ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು-ರಸಾಯನಗಳನ್ನು-ಲೇಹಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅದರಿಂದ ಅನೇಕ ರೋಗಗಳನ್ನು ವಾಸಿ ಮಾಡಿಲ್ಲವೇನು ? ಅಳರೆಕಾಯಿ ಪಂಡಿತರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸತ್ತು ಹೋಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವೈದ್ಯರ ಆಪರೇಷನ್ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸತ್ತಿಲ್ಲ ? ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಅವರೇನು ದೈವಿ ಸಂಭೂತರೇನು ? ಆಪರೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಬ್ಲಡ್‌ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಿಳಿದುದನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆಯುಸ್ಸು ಮುಗಿದಿದ್ದರೆ ಅತನಿಗೆ ಯಾರಾದರೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲರು ? ಆಯುರ್ವೇದದ ಮರ್ಮವೂ ಅಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಆಯುರ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಜನರು ಮೊದಲು ನಂಬಿಕೆ ಇಡಬೇಕು. ಆಯುರ್ವೇದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗತಕ್ಕ ಜನರು ಅದರಲ್ಲಿ ಗಾಢವಾದ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಡಬೇಕು ; ಆಯುರ್ವೇದದ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಆ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೊಂದುವಿಶ್ವಾಸ ಬೇಳೆದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಆಗ ಈ ಆಯುರ್ವೇದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಒಂದು ಹಾದಿ ಸಿಕ್ಕಿತು ; ಇದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆದೀತು. ಎರ್. ಎಂ. ಪಿ. ಮತ್ತು ಎಂ. ಬಿ. ಬಿ. ಎಸ್. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ರಕ್ಷಣೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದೇ ಆಯುರ್ವೇದದ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೇನಿದೆ ? ಧರ್ಮಪ್ರಕಾಶ ವೆಂಕಾಜಿರಾಯರು ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಡ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಮೆಡಿಸಿನ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥನಾರಾಯಣ ಪಂಡಿತರು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಅನುಭವ, ಶಕ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಾ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಡಿಸ್ಪೆನ್ಸ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಆಯುರ್ವೇದ ಡಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಏನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಇಂಜಕ್ಷನ್, ಎಸ್ಕೋಸಿನ್, ಕೊಡಾಫರಿನ್ ಮುಂತಾದ ಅಲೋಪತಿಕ್ ಔಷಧಿಗಳೇ. ಆಯುರ್ವೇದದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅಲೋಪತಿಕ್ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಆಯುರ್ವೇದ ಬೆಳೆದಂತ್ತಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಫ್ರೀಗೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಈ ದಿವನ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಕಡೆ ಬೆಟ್ಟು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಸರಿಯೇ? ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿಯವರು ಕುಷ್ಠರೋಗಿಗೆ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಅವರಿಗೆ ರೆಸಿಸ್ಟೆನ್ಸ್ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ತಾಳ್ಮೆ, ಶ್ರದ್ಧೆ ಇತ್ತು. ಅದೇ ಅವರ ತತ್ವನುಯಾಯಿಗಳಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ? ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯುನಾನಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳ ನೇಮಕ ಮತ್ತು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಅಲೋಪತಿಕ್ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಾದ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸರ್ವಿಸಸ್ ಇವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕ್ವಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಏನು? ಇವರು ಏಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಬಲ್ಲರು? ಅಲೋಪತಿಕ್ ಔಷಧಿಗಳ ನಿರಬರಾಯಿಗಾಗಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸರ್ವಿಸಸ್ ಆಫೀಸ್ ಬಳಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಟೋರ್ ಇದೆ. ಅದೇ ಆಯುರ್ವೇದ ಔಷಧಿಗಳ ನಿರಬರಾಜಿಗೆ ಅಂಥ ಸ್ಟೋರ್ ಏರ್ಪಾಡಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ಆಯುರ್ವೇದ ಔಷಧಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಸರಿಯಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಸಿ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈ ದಿವನ ಆಯುರ್ವೇದಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆಯಿದೆ, ರೈಸನ್ಸ್ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಆಯುರ್ವೇದ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೆರ್ನಾ ಪೋಲಿಟಿಕರ್ ಸ್ಟಂಟ್. ಇದು ಬೇಡ. ಈಗಿನ ಡಾಕ್ಟರುಗಳೇನಿದ್ದರೂ ಹಣ ಕೊಯ್ಯಲು ಸಮರ್ಥರೇ ವಿನಾ ಜನ ಬದುಕಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾದ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಲ್ಲ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಯಾವ ಪ್ಯಾರಾ ಸೆಕ್ಷನ್ ನೋಡಿದರೂ ಆಯುರ್ವೇದಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರನ್ನು, ಅವರ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಲೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಈಗೇನೋ ಒಂದು ಕಾಲೇಜು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆಂದು ವರ್ತಮಾನ ಕೇಳಿದೆ. ಆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿರುವ ಕರಿಕ್ಯುಲಂ ಏನು? ಏನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದೆ? ಬೈಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಸ್ಟೆತಸ್ಕೋಪ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ, ಅಷ್ಟೆ ಹಿಂದಿನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ? ಆಗ ನಾಡಿಹಿಡಿದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ನಾಡಿಗಳಿವೆ. ಒಂದೊಂದು ನಾಡಿಯನ್ನು ಕೆಲವು ಸೆಕೆಂಡ್‌ಗಳವರೆಗೆ ಹಿಡಿದು ನೋಡಿ ರೋಗಿಯ ಬಾಯಿಲೆ ಇಂಥಾದ್ದು ಎಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ಈಗ ಸ್ಟೆತಸ್ಕೋಪ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಿವಿ ಮೂಲಕ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಆರೋಗ್ಯ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ರೂಢಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳ ಸ್ವೀನಾದರೂ ವೃದ್ಧಿಮಾಡಿ ನೇಚರ್ ಕ್ಯೂರ್‌ಗೆ, ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಾಯಿಲೆ ಬಾಸಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೇನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಧೂತಪಾಪೇಶ್ವರ ಕಂಪೆನಿಯ ಔಷಧಗಳು. ಡೋಂಗರೆಯವರ ಬಾರಾಮೃತ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಅಡ್ವರ್ಟೈಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಈಗ ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಈಗಲಾದರೂ ಅನಕ್ಕವಹಿಸಿ ಈ ಮುನೂದಿಯಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಆ ರೀತಿ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಪರೀಲಿಸಿ ಸರಿಪಡಿಸಿ, ಆಯುರ್ವೇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದು ಬೆಳೆಯಲು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಆಯುರ್ವೇದ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿರುವ ಕರಿಕ್ಯುಲಂ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕನುಗುಣ

ವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಆಯುರ್ವೇದಕ್ಕೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಶೀರ್ತಿತರಬೇಕು ಆಯುರ್ವೇದವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ ನೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

5-00 P.M.

†Sri T. PARTHASARATHI (Malleswaram).—My friend Mr. Muckannappa h s made beautiful speech. I still cannot understand the spirit of his speech, whether his sole aim is to make Ayurveda re-live or destroy the system of existing medicine, t hat is allopathic medicine. His sympathies are varied and his ambitions are very much confused. Coming to the aims of this Bill, I agree with several of my friends that the aim of this Bill is to encourage the study and spread of Ayurvedic and Unani systems of medicine. That is the aim, apart from amending the law relating to the medical practioners, etc. As I go through the Bill, I see no clause or nothing whatsoever to encourage the study or spread of such systems of medicince. If I remind the Health Minister, this Bill is only to indicate clauses as to how to control practitioners, not how to encourage the two systems of medicine. But unfortunately though it may be annoying to several of the integrated medical practitioners, if we are really to encourage Ayuredic system we have to remove the integrated system of coaching.

Sri K. K. HEGDE.—These are all interim measures for the existing integrated system. In future it will only be Ayurvedic system of medicine. To-day we are having L.A.M.S. and L.U.M.S.

Sri T. PARTHARASATHI.—I came into contact wi h several of the practitioners who have learnt both the systems and I feel that they little sympathy for the Ayurvedic system. All of them mostly practise allopathic system of medicine and they have little affection for the the Ayurvedic system for which they are actually trained. Coaching for allopathic system would give them wider scope of knowledge so that they could practise and do some research in Ayurveda or Unani. In fact, we are producing half-baked allopathic doctors instead of pure Ayurvedic doctors. I want pure Ayurveda and pure Unani to be propagates.

Sri K. K. HEGDE.—It is only to make provision for such of the people who existing to-day. We cannot say that they should not practise to-day. Such of the poeople who have been trained in integrated system should be given some status and hereafter they should not exist.

Sri T. PARTHASARATHI.—Apart from this, I want to answer a few allegations made by Sri C. J. Muckannappa regarding the allopthic system of medicine. He outright condemed the whole system of midicine I would never for moment allow such remarks to be made for such modern scientific system in which all of us belive. In fact, Mr. Muckannappa has absolute belief in the allopathic

(Sri T. PARTHASARATHI)

system and rarely uses Ayurvadic system medicine. Ayurvedic system as it originated in this country was really a great system of medicine. In fact, the treatises of Charaka and Sushrutha have still survived and I understand from one of the doctors that Sushruaha went to Persia to conduct an operation, one of the modern operations which require great knowledge and precision in surgery. But during the stages of occupation of this country by outsiders, Ayurveda become a backward number. In fact, Branins did not allow dissection of body. The scientific aspect of Ayurveda went away and the craft remained. That is why Ayurveda remained backward, though friend says that foreign occupation was responsible for it. It is due to our own cart prejudices, caste systems. Now the Ayurvedic system has lost its hold on people on many counts. One point which I want to stress is that the drugs that were available to-day. The methed of processing or preserving them is not correct. The other fact is the people are now-a-days accustomed to severa types of intoxicants like coffee. We use all sorts of synthetic products. I do not think Anyuveda can have any effect on the system since our system itself is corrupted basically. We don't live so naturally as in the old days.

Sri S. D. KOTHAWALE —Allopathy is just treating symptoms, whereas Arurvedic and Unani systems are, treating the original causes.

Sri T. PARTHASARATHI.—I cannot argue with you because you are not an Ayurvedic physician. What I want to impress is that the present system of Ayurveda should be revolutinised and brought back to the old standards and people taught how to live better. In Ayurvadic system we have to practise preventive measures in which we have to believe as to live healthly on pure diet so that Ayurvedic medicine would have good effect on us. One beneficial thing in the western system of medicine is, we have enough drugs to prevent things from occurring or spreading. For instance, we prevent Diptheria from spreading. There are very good anti-biotics to-day. Can such a thing be possible in Ayurveda. In fact, some of the *Lahyams* which were being given to ladies after the delivery were very good tonics, but to-day the way in which it is prepared does not make it efficatiaos. Instead of pure ghee, they use Dalda. The purity of the manufacture and sincerity of the purpose should be achieved. I would request the medical pratitioners sincerely not to accept Allopathy as a main business and foreget Ayurveda. In fact they pretend to be allopathic practitioners; they want to practise allopathy only. As a matter of fact, they were educated to bring about a revival of the Ayurvedic system of medicine.

Mr. Muckannappa should know that there is no system in Ayurveda medicine to prevent Tuberculosis or whooping cough. It is only our allopathy that does it. Apart from that Sir, I would like to impress upon the Health Minister one wrong he has done about tne Ayurvedic

Licentiates. I request him to recognise Mysore Licentiates also. There grouse is that there are so many doctors with the qualification which the Minister holds and he wants to encourage them.

Sri K. K. HEGDE.---I have also heard it.

Sri KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue).—Such people are there not only in Dr. Hegde' s constituency but even in Bangalore.

Sri J. B. MALLARADHYA.—But the majorty of them are true. So far as the concession extended in 1960, the majority is from South Canara. If the corresponding qualification is there, why not recognise them also?

Sri K. K. HEGDE.—I am sorry to see the Leader of the Opposition saying this. G. C. I. M. and L. I. M. of Madras were enjoying this privilege in South Canara and Bellary. That was extended only to allow such licentiates to be appointed by the L. F. Dispensaries in south Canara and Bellary and Belgaum.

Sri J. B MALLARADHYA.—I invite the attention of the Hon'ble Minister to Notification issued under the signature of S. G. Rodda, Director of Public Health, Bangalore dated 10th April 1960. You have called for applications for Primary Health Centres and Dispensaries under the control of the Medical or Public Health Department as the case may be from candidates of Licentiates in Ayurveda medicine, Mysore.

Sri K. K. HEGDE.—Sir, I do not want to withdraw any of the privileges that were enjoyed by somebody already.

Sri T. PARTHASARTHY.—If it is so, there is no complaint Sir, I appreciate the Bill that has been placed before us except for few defects and I wish the House adopts it.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯೂನಾನಿ ಹಕೀಮರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ, ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಅದರ ಆಬ್ಜೆಕ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಜನ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಯೂನಾನಿ ವೈದ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅರ್ಹತೆ ಇದೆಯೋ ಮತ್ತು ಕ್ವಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಇದೆಯೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ಒಂದು ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿ ಅನೇಕಡೆ ಪ್ರಾಣಹಾನಿ ಆಗಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ, ಮತ್ತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ವೈದ್ಯರುಗಳು ಈ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಹೆಸರುಗಳಿರುವ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸತಕ್ಕ ಜನಗಳು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಾವ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಅವರು ಈ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣತೆಯನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ)

ಪಡೆದಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕೆಲವು ನವೀನವಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇದುವರೆವಿಗೂ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾನ್ಯ ಮಹನೀಯರೆಲ್ಲರೂ ಕೊಡ ಕೆಲವು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಅಲೋಪತಿಕ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಮೆಡಿಸಿನ್ ಎರಡನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಇಂಟಿಗ್ರೇಟೆಡ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು ಇಂಟಿಗ್ರೇಟೆಡ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದು ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಪ್ರವೀಣತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಯುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಅಲೋಪತಿಕ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಮೆಡಿಸಿನ್ ಎರಡನ್ನೂ ಕಂಬೈಂಡ್ ಮಾಡಿ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಮಾತನಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ. ಆಗ ಆ ರೀತಿ ಒಂದು ಇಂಟಿಗ್ರೇಟೆಡ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಮೆಡಿಸಿನ್ ಕರಿಕ್ಯೆಲದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈಗಿನ ವಿಜ್ಞಾನದ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹೊಸ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಹಳೆಯ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮರೆಯದೆ ಇರಲು ಎಂದು ಆ ಒಂದು ಸಿಸ್ಟಮ್ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೇ ವಿನಾ ಈಗ ಹಾಲ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಅಲೋಪತಿಕ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಕೂಡದು ಪ್ರಿಸ್‌ಕ್ರಿಪ್ಷನ್ ಕೊಡಕೊಡದು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಲ್ಲ.

ಈಗ ನಮಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನೇಕ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಸಿಸ್ಟಂನಲ್ಲಿ ಓದಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ನಮಗೂ ಕೂಡ ಅನಾಟಮಿ ಮತ್ತು ಫಾರ್ಮಕಾಲಜಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನೆ ನಡೆದಿದೆ ಮತ್ತು ಪರಿಶ್ರಮ ಆಗಿದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮಗೂ ಕೂಡ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ಜನ ಬಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ? ನಾನಾದರೂ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ, ಈ ರೀತಿಯಾದ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಇಚ್ಛೆ ನೆರವೇರಬೇಕಾದರೆ ಆಯುರ್ವೇದಿಕ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಏನಿದೆ, ಅದನ್ನೂ ನೀವು ಯಾವ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದಿರೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಿಲಾಂಜಲಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅಲೋಪೆಥಿಕ್ ಸಿಸ್ಟಂನಲ್ಲಿ teach ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಎಲ್.ಎಂ.ಪಿ.ಗೇ ಕೋಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು. ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಜರ್ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ಸ್ ಕೆಲವು ಮೈನರ್ ಸಬ್‌ಜೆಕ್ಟ್ಸ್ ಕೆಲವು ಇರುತ್ತವೆ. ಫಿಸಿಕ್ಸ್ ಓದುವವರಿಗೆ ಅದು ಮೇಜರ್ ಆದರೆ, ಕೆಮಿಸ್ಟ್ರಿ ಮೈನರ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಲೋಪಥಿಕ್ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಪಾಠ ಹೇಳಿರಬಹುದು, ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ತಾವು ಕೇಳಲಲ್ಲ 1872 ಗಂಟೆ modern medicineಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 1820 ಗಂಟೆ ಆಯುರ್ವೇದಕ್ಕೆ, ಮಾಡ್ರನ್ ಮೆಡಿಸನ್ practical traningಗೆ 17 ತಿಂಗಳು, ಆಯುರ್ವೇದಕ್ಕೆ 12 ತಿಂಗಳು ಇದೆ, ಇದು ಏಕೆ? I am quoting from the prospects and curricula issued in respect of the Government College of Indian Medicine, Mysore as against these figures will you tell me what is the correct figures?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—Majority of practical traning is in modern medicine ಅದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ 100%ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನುಮಾರು 35% ನಷ್ಟು ಈ ಒಂದು ಸಿಸ್ಟಂನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ

ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿಕಡೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ ಆಯುರ್ವೇದಕ್ಕೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಒಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಶುದ್ಧ ಆಯುರ್ವೇದಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಮತ್ತು ಇ ಂ ಟಿ ಗ್ರೇ ಟೆ ಡ್ ಸಿಸ್ಟಂಗೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದರೂ ಈಗ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೂಡ ಅಲೋಪಥಿಕ್ ಸಿಸ್ಟಂನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣತೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಮರೆತ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಕಲಿತ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು Practice ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಡಿಗ್ರಿಕೋರ್ಸ್ ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಆದದ್ದು ಬಿರ್ ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಾತಾ ತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ತಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಸಿಸ್ಟಂ ಇರಬೇಕು, ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಬೈಪರ್ಕೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶುದ್ಧ ಆಯುರ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರಿಕ್ಯೂಲ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಯುರ್ವೇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಶ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯರಾಗಿ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಗೊತ್ತುಪಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 10 ವರ್ಷಗಳ ಒಂದು ಕಾರಾವಧಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಡಿಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಹೋಲ್ಡರುಗಳಿಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ನಾಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಲೈಸೆನ್ಸೂ ಇಲ್ಲದೇ, ಡಿಗ್ರಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಯಾವ ಎಥವಾದ ಅಕ್ಯಾಡಮಿಕ್ ಕ್ವಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ನೂ ಇಲ್ಲದೇ ವಂಶ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ ವೃತ್ತಿಯನ್ನ ವಲಂಬಿಸಿರುವ ಪಂಡಿತರು, ಹಕೀಮರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರುವುದುಂಟು ಅನೇಕ ಕಡೆ ಅವರು ಏನೂ ಅರಿಯದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಹಾನಿಯಾಗಿರುವುದೂ ಸಹ ಉಂಟು. ಅಂಥ ಒಂದು ವೈದ್ಯಕೀಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಮಾನವ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನು ತಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಾಧುವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ, ಡುನಾವಣೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ತರಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಅನೇಕ ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಕೂಡ ಯಾರ್ಯಾರು ವೈದ್ಯರು, ವೈದ್ಯಕೀಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಯಾರು ಔಷಧಿ ಕೊಟ್ಟರು, ಯಾರ ಮೇಲೆ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಾಯಿತು ಎಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೇ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಅಂಥವರೆಲ್ಲರಿಗೂ, ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಾಡಿಸದಿದ್ದರೆ, ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. 10 ವರ್ಷ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಿರಬೇಕು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಇಂತಿಂಥಾ ಕ್ವಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯು ಸರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಹೋದಾಗ್ಗೆ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರಬಾರದ್ದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಂಥವರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ವತಃ ಡಾಕ್ಟರರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾವೀಣತೆಯಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ರಾಜಯ್ಯ)

ಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಜನಗಳ ಹಿತ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬದರಾಯಿಸಿ ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಬೇಕು. ಈ ಮಸೂದೆಯು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಬೇಗನೆ ಪಾಸ್ ಆಗಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಾನೂನು ಆಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

5-30 P.M.

†Sri C. M. ARUMUGHAM (K. G. F.).—Sir, I thank you and the Leader of the Opposition and the Minister for allowing me to speak for 5 minutes on this Bill. I am not going to support the Bill in *toto*. I am not in favour of supporting the Bill for the first reason that it is not going to help the people. It is the important duty of the State according to the Constitution to look after public health, but by this Bill we are entrusting public health in the hands of some Pandits who are not qualified to look after. I do not say that one every needs some academic qualification. For instance, you know that D. D. Nayak is a scientist, an agriculturist, an industrialist and a great engineer. He prepared a radio called the People's Radio for Rs. 50. He manufactured blades as good as 7 O'clock blades. He said that if one can have 3 shaves in a 7 O'clock blade, by his blade he can have 5 shaves. In spite of all this the Government of Mysore and the Government of Madras have not given him licence to manufacture it because he is not a qualified man from a college. Similarly, another gentleman manufactured a brinjal of the size of a pumpkin, but he was not allowed to continue this because he was not qualified in a college. But under this Bill, if a man has practised for 15 years even without any qualification he is allowed to practise. If a man has been practising in a village for 15 years, he is allowed. I do not know how Sri Muckannappa and others support this Bill which provides for people without qualifications to practise. We know that 75% of India's population live in rural areas and yet you allow a man without any qualifications to go on practising in the rural areas; he may not have any knowledge about modern medicines. I may tell you my own experience of a Pandit in my constituency. He approached me and said that he has invented a medicine for T. B. K. G. F. is noted for T. B. because the workers have to work underground. This Pandit told me that he experimented for one or two weeks and evolved this medicine for T. B. and he wanted to try it on some T. B. patient. I told him: "Don't try that Medicine on the K. G. F. workers, but try on some villagers." Then he tried that medicine on a woman in a village who was suffering from T. B. Two days afterwards I heard that that woman died. You want to allow such thing in the village without any restriction. This is how these ayurvedic and unani systems of medicine function. In fact, one Professor of History has written that development of ayurveda stopped

about 200 years ago and that thereafter there has been no development at all. Speaking about development, we hear that Russia sent a man round the world who went round the world in 1½ hours, but our Transport Minister Sri K. F. Patil wants to take 4 hours to go from Bangalore to Kolar in his S. T. bus to cover 40 miles. It is just like a bullock cart journey. That being the case of the common man, why should our Ministers go in big Plymouth cars costing Rs. 30,000? Can they not go in bullock carts? Then, Sir, some big man in Parliament who was a great devotee of Ayurveda approached an ayurvedic pundit for a medicine for cancer wash. The medicine of the pundit was this. Take a little bit of cowdung, mix it with two bottles of water and cow urin and shake it 7 times and then wash the cancer. This was the medicine prescribed by him for cancer wash and you allow such a man to practise in villages. Is this scientific? We must live with time and adjust ourselves to the demands of a scientific age. We cannot remain stagnant and go back to 2,500 years ago. Even today, the so-called Ayurvedic doctors use allopathic medicines. Are we going to allow this or not? Such people should be allowed to learn Allopathy and practise. For a proper understanding of Ayurveda, a knowledge of Samskrit is essential. But Samskrit is now a dead language. It is now spoken not. Moreover, there are so many patented allopathic medicines which are stored in every household and given on the appearance of certain symptoms; Aspro for example. I object to the suggestion of sending unqualified quacks to villagers. I do not know how the Hon'ble Minister for Health, who is allowing so many illegal things to go on, would tolerate quacks flooding the rural parts.

MR. DEPUTY SPEAKER.—There is hardly any time left for the reply.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—I will now close, Sir.

†Sri K. K. HEGDE.—Sir, I heard with great interest some of the suggestions and criticisms levelled against, the Bill. There have been some charges against the Government. That feeling may have emanated from the fact that I am the follower of the Allopathic system I can assure the House that it is my intention to give as much facilities to Ayurveda as is possible. I can go a step further and state that it is my intention to encourage Ayurveda more than Allopathy. I have done my best in this direction and I have gone to the extent of proposing a separate Directorate for Ayurveda, which may come about soon. But it has to be admitted that there are some snags. With the idea of encouraging Ayurveda, we stopped the integrated courses and pure Ayurveda was taken up. Our experience unfortunately has shown that the number of students for these courses has been dwindling. Last year it was 27 and this year it is between 10 and 15. One Ayurvedic college had to be closed. The number of students coming forward to learn pure Ayurveda is going down in other institutions also. I do not know if the public are apathetic or the students are not interested. Even the G. C. A. Ms. want to practise allopathy. It looks as though the main intention

(Sri. K. K. HEGDE)

of the students in getting admission is to get a licence to practice allopathy, which the Government has stopped since 1958.

Sir, the intention of the Government is to serve the demands of the people. If they want Ayurveda I do not think any Government would force Allopathy down their throats. My friend Sri Muckannappa was talking loudly and vehemently about Ayurveda. When I went to his place, he did not ask for an Ayurvedic hospital but wanted a primary health centre.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—That is not the truth. I only spoke of the politics involved in alloting health centres.

Sri K. K. HEGDE.—If any member comes forward with suggestions in the direction of developing Ayurveda, I am prepared to take advice. We have constituted a Central pharmacy and have acquired 10 acres of land.

Sri K. PUTTASWAMY.—Is the state of affairs described by the Hon'ble Minister, indicative of the encouragement given by the Government to Ayurveda ?

Sri K. K. HEGDE.—I am giving facts. If my friend Mr. Puttaswamy has any suggestions to make as to how we could encourage Ayurveda, I am prepared to listen and to act.

Sri C. K. RAJAIAH SHETTY.-There should be a full-fledged Ayurvedic Hospital atleast in Bangalore with all the necessary equipments.

Sri K. K. HEGDE.—We have the S. J. C. M. hospital at Bangalore.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಪೆಥಸ್ಕೋಪ್ ಇದೆ. ಸಿರೆಂಜ್ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆ. ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ತಮ್ಮಂಥವರು ಬಂದು 'ಆಯುರ್ವೇದ' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಂಜಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನು.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Would the Minister give an assurance on the floor of the House that he will compel the Department to introduce Shudda Ayurveda hereafter ?

Sri K. K. HEGDE.—I am prepared to do it. I have said so not only here, but everywhere. If my Hon'ble friend gives any suggestion, I will accept it. But today I am not in a position to get qualified hands to teach Ayurveda.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ?

Sri K. K. HEGDE.—You get a man, I will appoint him.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್.—Personnel ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಿರುವ personnelಗೆ ಅಡ್ವರ್ಟೈಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆ. ಹೆಗ್ಗಡೆ.—ಹಾಗಾದರೆ ಸಿಕ್ಕುವಂಥವರನ್ನೇ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—Integrated system of medicine ನಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನೇನಾದರೂ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದೀರಾ ?

Sri K. K. HEGDE.—We have made it a rule since 1958 onward.

Sir, coming to the Bill, the leader of the Opposition talked about the application of Chapter III to the areas in Bombay. I admit that at the time this Bill was drafted there was an enactment called the 'Inter-State Corportions Act' in Bombay. That could not be withdrawn without the permission of the Central Government. Now I am told the Central Government have given such permission.

Sri K. PUTTASWAMY.—Who is the Adviser to Government on Ayurveda ?

Sri K. K. HEGDE.—There is one Assistant Director of Medical Services for Ayurveda. Government's intention is to appoint a Director.

Sri K. PUTTASWAMY.—May I know his qualifications and competence for this job.

Sri K. K. HEGDE.—He has been appointed after looking into his qualifications. He is an L. A. M. S.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ಅವರ qualification ಏನೆಂದು ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆ. ಹೆಗ್ಡೆ.—L. A. M. S. ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವ ಕ್ವಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಇರುವವರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ನಿಮ್ಮ ಅಡ್ವೈಸರ್ credentials ಏನು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

It should not be a case of a blind leading a blind.

Sri K. K. HEGDE.—I want to know who is a blind man, who is the man with one eye, or two eyes or three eyes. Give the man with many eyes and I will appoint him (*laughter*).

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನೇ ಬೇಕು. ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಬೇಡ, ಮೂರು ಕಣ್ಣೇ ಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಾನು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಭವರೋಗವೈದ್ಯ !

Sri K. K. HEGDE.—As regards establishment of a single or two boards, if necessary we may bifurcate and have two boards. We have made a provision for that. Generally the charges against the Government is that Government takes all the powers into its hands, so that it could interfere. I assure the Hon'ble Members that, that is not the intention of Government. To safeguard such things, such powers have been taken. As regards qualification for registration, we have been liberal just for the fact that we are introducing for the first time. LAMS is to be given the same status as the GCAM and LIM and such other categories. I assure the Hon'ble Members that it will be considered at the Select Committee

(Sri K. K. HEGDE)

stage. As regards qualification included in the Schedule, we have recognised other diplomas. It is our intention that our diplomas and degrees should be recognised elsewhere also. In some cases, the difficulty arises because, we have to recognise their degrees whether they have reciprocally recognised our qualifications or not, because many people who have taken such diplomas are practicing here and therefore we had to include those diplomas in the Schedule. We will make every effort to see that our diplomas are recognised elsewhere. If it comes to the worst we may take up the stand of non-recognising other diplomas as well.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Is there any possibility of removing such diplomas from our list?

Sri J. B. MALLARADHYA.—As a matter of retalion, will you remove Bombay qualifications, because Bombay Government have issued notices to medical practitioners practising in its limits with our qualifications to quit. If they do not come to terms, will you take steps to see that medical graduates from Bombay are disabled from practising in Mysore State?

Sri K. K. HEGDE.—We are making efforts to see that our LAMS is recognised. If it comes to the worst, we won't recognise their diplomas. There are hundreds of persons of Bombay qualifications practicing in Mysore.

Sri GAJANAN PANDIT.—By retaliation, are you hurting the Bombay State or the people of our own State?

Sri K. K. HEGDE.—We are moving the Government. Two people who are practising in Bombay have been probably served with notices. When I went to Bombay they represented to me and I have sent a communication to the Bombay Government that they should recognise our qualifications.

Sri G. N. PUTTANNA.—What is the reply to your letter from Bombay.

Sri K. K. HEGDE.—We have to wait. I may assure the Hon'ble House that all the suggestions that have been put forward by my friends here will be examined by the Select Committee to which I intend referring this Bill.

MR. DEPUTY SPEAKER.—The question is:

"That the Mysore Ayurvedic and Unani Practitioners Registration and Medical Practitioners Miscellaneous Provisions Bill, 1960, be taken into consideration."

The motion was adopted

Motion to Refer to a Select Committee

Sri K. K. HEGDE.—Sir, I beg to move:

"That the Mysore Ayurvedic and Unani Practitioners Registration and Medical Practitioners Miscellaneous Provisions Bill, 1960, be referred to a Select Committee consisting of Sriyuts:

1. M. S. Patil
2. K. Doomappa
3. E. Pundaleekappa
4. A. R. Karisiddappa
5. D. Abdul Rasheed
6. M. R. Patil
7. K. S. Suryanarayana Rao
8. B. K. Nagur
9. K. P. Karumbiya
10. J. B. Mallaradhya
11. B. G. Khot

and 12. Smt. Annapurnabai Ragate

and that the Report of the Committee be presented during the current session."

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Motion moved

Sri G. N. PUTTANNA.—On what date, Sir?

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I have got an amendment. I move that Hon'ble Sri C. J. Muckannappa be included in the Committee proposed by the Hon'ble Minister.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Amendment moved:

"That Sri C. J. Muckannappa be included in the Committee proposed by the Hon'ble Minister."

Sri K. K. HEGDE.—Sir, the number has been restricted. There have been some suggestions from other members also to include their names. I give an assurance that such of the members who want to participate will be invited. In view of this fact, I request my Hon'ble friend to withdraw his amendment.

Sri J. B. MALLARADHYA.— I will withdraw to allow Sri C. J. Muckannappa to be taken if the number of members is regarded as too many.

Sri K. K. HEGDE.—The opinion of Hon'ble member Sri C. J. Muckannappa will be invited.

Sri J. B. MALLARADHYA.—That is a different matter.

Sri K. K. HEGDE.—I do not think his presence as a member—we are prepared to hear him and take his advice.

Sri G. N. PUTTANNA.—The proceedings of the Select Committee are confidential. Unless he is a member of the Committee, his opinion cannot be taken.

Sri. K. K. HEGDE.—The Committee has a right of calling witnesses and take their opinion.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—(*Addressing Sri Venkatai Gowda*) Is he pressing his amendment?

Sri G. VENKATAI GOWDA.—I seek the permission of the House to withdraw my amendment.

The amendment was by leave of the House withdrawn.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The question is:

"that the Mysore Ayurvedic and Unani Practitioners Registration and Medical Practitioners Miscellaneous Provision Bill, 1960, be referred to a Select Committee consisting of Sriyuts:

1. M. S. Patil
2. K. Doomappa
3. E. Pundaleekappa
4. A. R. Karisiddappa
5. D. Abdul Rasheed
6. M. R. Patil
7. K. S. Suryanarayana Rao
8. B. K. Nagur
9. K. P. Karumbiya
10. J. B. Mallaradhya
11. B. G. Khot

and 12. Smt. Annapurnabai Ragate

and that the Report of the Committee be presented during the current session."

The motion was adopted.

Mr. DEPUTY SPEAKER.— The House will now rise and meet tomorrow at 1.00 P.M.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Wednesday the 30th August 1961.

WD 6628—GPB—500—(L.A. New)- 29-3-67